

سپاه و مسائله‌گستالت بین نسلی

علی‌باقی نصرآبادی

مریم پژوهشکده تحقیقات اسلامی

چکیده

تفییر در ارزش‌ها، نظام ارزشی و شیوه‌های رفتاری، زمینه‌های فرهنگی و در نتیجه ظهر فاصله بین نسل‌ها، امروزه بیش از هر زمانی در بسیاری از جوامع به چشم می‌خورد. انقطاع نسل‌ها به معنای گستالت پارادایم معرفتی و ارزشی بین نسل‌ها و گروه‌های اجتماعی یک جامعه است که در حقیقت باید حیات پیوسته‌ای را تشکیل دهد. انقطاع و شکاف نسل‌ها وقتی رخ می‌دهد که پارادایم‌های ارزشی و معرفتی نسل‌های یک جامعه گستته شود. عوامل مختلف مادی، دستاوردهای صنعتی و فن‌آوری‌های جدید چنین پدیده‌ای را به دنبال آورده و این حرکت نظر بسیاری از صاحبان اندیشه و به ویژه جامعه شناسان را به خود جلب کرده است. هدف اصلی این مقاله بررسی کردن و پاسخ دادن به این سوال مهم است: آیا امکان وقوع گستالت بین نسلی در سپاه وجود دارد؟ بررسی‌های انجام شده، نشان از ارتباطی قوی بین نسل قدیم با نسل جدید سپاه دارد. در ادامه مقاله به نقش و وظیفه مریبان در برابر خطر گستلت بین نسلی و پیشگیری اشاره شده است.

کلیدواژه‌ها: گستالت نسلی، شکاف نسلی، تفاوت نسلی، تعارض نسلی، سپاه.

مریبان آموزشی سپاه

مقدمه

فرهنگ جامعه از طریق جامعه‌پذیری فرهنگی (Cultural Socialization) از نسلی به نسل بعد منتقل می‌شود و بدین طریق تداوم هویت فرهنگی و تاریخی یک جامعه امکان‌پذیر می‌گردد. اگر فرایند اجتماعی کردن و باز تولید فرهنگی جامعه به خوبی انجام شود و اشتراکات فرهنگی

افراد در جامعه و در بین نسل‌های مختلف در سطح بالایی باشد، هر کس و هر نسل طبق باورها و قواعد رفتاری مشترک و قابل پیش‌بینی عمل کرده و تداوم حیات فرهنگی جامعه تضمین خواهد شد. در این صورت تفاهم بین افراد جامعه و بین نسل‌های مختلف، به راحتی برقرار می‌شود و اختلاف و برخورد چندانی از این بابت در جامعه و در خانواده‌ها به وجود نخواهد آمد. ولی جهان در حال تغییر و خانواده و جامعه در حال دگرگونی از جمله واقعیت‌های قرن ییستم هستند که به تدریج ما را وادر به قبول واقعیت دیگری با عنوان «گستاخانه» می‌کنند. در روزگار ما مفهوم گستاخانه بین نسلی بی‌تردید با بحران هویت پیوند و ارتباط عمیقی دارد، زیرا بحران هویت حالتی است غیر عادی که بر اثر نداشتن شناخت کافی و واقعی از خود، جامعه و فرهنگ و دیگران شکل می‌گیرد و این عامل زمینه دور شدن تدریجی دو یا سه نسل پیاپی از یکدیگر را از حیث جغرافیایی، عاطفی، فکری و ارزشی فراهم نموده، وضعیت جدیدی به نام گستاخانه را ایجاد می‌کند، در این وضعیت غالباً نوجوانان و جوانان می‌کوشند تا آخرین پیوندهای وابستگی خود را از والدین یا نسل بالغ بگسلند. البته در قرن ییست و یکم عوامل مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، صنعتی، جمعیتی، زندگی شهری، گسترش ارتباطات و... در ایجاد پدیده گستاخانه نقش بسیار مؤثری دارند. پدیده فاصله نسل‌ها به طور اجتناب ناپذیری با توجه به روش‌های زندگی تداوم داشته و خود نیازمند به مطالعات بیشتر و آگاهانه در آن خصوص، شناسایی ابعاد و پیچیدگی‌های آن و همچنین دستیابی به راهکارها و شیوه‌هایی است که از آن طریق بتوان ابعاد تخریبی آن را مهار کرده و متعاقب آن بطور نسی به وفاق اجتماعی دست یافت. تحقق این امر امروز، توجه بسیاری از جامعه شناسان و دیگر اندیشمندان اجتماعی را به خود جلب کرده است. این مقاله در صدد است با کمک گرفتن از رویکردهای جامعه شناختی موضوع گستاخانه بین نسلی در سیاه را مورد مذاقه و بررسی قرار دهد.

مفهوم شناسی

۱. انقطاع نسلی (Separation of Generations)

انقطاع یا گستاخانه نسلی زمانی صورت می‌گیرد که تحولات زیربنایی یا فکری در جامعه‌ای رخداد، و به دیگر تعبیر، زمانی که پارادایم‌ها (Paradigms) به ویژه پارادایم‌ها و الگوهای معرفتی تغییر کنند.^۱ گستاخانه نسلی ما را در متن تحولات فرهنگی -که وجود آن برای پویایی جامعه در

عرصه‌های مختلف حیاتی است - قرار نمی‌دهد، بلکه ما را به حاشیه‌ای می‌برد که زمینه را برای فروپاشی اجتماعی و فرهنگی فراهم می‌نماید و انقطاع نسلی بازخوانی انقطاع فرهنگی و اجتماعی است.^۲

۲. شکاف نسلی (Generation gap)

شکاف نسلی در پی فاصله نسلی ایجاد شده در دوره بحران تحقق می‌گیرد و عمدتاً پیامد ظهور نظام ارزشی و هنجارهایی نوین با شکل‌گیری گروه‌های سنی جوان جامعه با مظاهر جدید فرهنگی اعم از مادی و غیرمادی است. مفهوم شکاف نسلی به معنی وجود تفاوت‌های دانشی، گرایشی و رفتاری ما بین دونسل با وجود پیوستگی‌های کلان متأثر از ساختارهای اجتماعی، فرهنگی و تاریخی است و شکاف نسلی هنگامی محقق می‌شود که واحدهای نسلی شکل بگیرد.^۳

۳. تفاوت نسلی (Generation Difference)

تفاوت نسلی امری ضروری، مطلوب و اجتناب‌ناپذیر است و انکار تفاوت نسلی انکار تحول بشری را به دنبال دارد. هر نسلی از نسل دیگر قدری متفاوت می‌شود. وقتی که این تفاوت در همه امور اعم از تکنولوژی، مهارت، دانش، ارزش‌ها و حتی آیین ایجاد شود با تفاوت نسلی سروکار داریم.^۴

۴. تعارض نسلی (Generation Contradiction)

وقتی منابع هویتی نسلی، تقویت‌کننده یکدیگر نباشند و پیوستگی نسلی را به دنبال نداشته باشند، زمینه برای ظهور و بروز تعارض نسلی فراهم می‌گردد. به گونه‌ای که اعضای جامعه وضعیت هویت خود را در نفی و تعارض با گذشتگان خود می‌بینند. تعارض میان نسل‌ها زمانی به وجود می‌آید که تحولات روبنایی در جامعه ایجاد شود. منظور از تحولات روبنایی، تحولات اجتماعی و سیاسی در مقابل تحولات فکری و اندیشه‌ای است. تعارض نسل‌ها در مظاهر فرهنگی و سلوک اجتماعی میان قشرهای مختلف جامعه، به ویژه میان نسل جدید و قدیم رخ می‌دهد.^۵

- معیارهای ملاک‌های گستالت نسلی

اگر بخواهیم پدیده گستالت یا انقطاع نسل‌ها را از منظر آسیب‌شناسی (Pathology) مورد مطالعه قرار دهیم، بایستی برخی معیارهای تشخیص آن را نیز بررسی و شناسایی کنیم. گرچه به

طور قاطع نمی‌توان ادعا کرد که همه این معیارها شناخته و تعریف شده‌اند و همچنین نمی‌توان ادعا کرد که وجود یک مؤلفه از مؤلفه‌های زیر لزوماً به معنای گستالت نسل‌ها است، بلکه اجتماع همزمان تعدادی از این عوامل، می‌تواند دلالت بر وجود این پدیده داشته باشد. برخی از مهم‌ترین ملاک‌ها و معیارها را می‌توان به این شرح ارائه کرد:

۱. اولین ملاک این است که بین فضای معنایی دونسل ارتباط آشکاری وجود نداشته باشد.

اگر فضای معنایی عوض شود، امکان گفت و گواز بین می‌رود.

۲. دگردیسی در آرمان‌ها و اهداف به معنای شکل‌گیری فضای آرمانی جدید

۳. در شبکه مفاهیم، در هر نسل شاهد شبکه به هم پیوسته‌ای از مفاهیم هستیم که هم‌دیگر را کامل می‌کنند با تغییر در شبکه مفاهیم بین دونسل جدید باید به این فکر باشیم که ممکن است انقطع‌العزم صورت گرفته باشد.

۴. الگویابی یا الگوگیری؛ اگر نسل جدید الگوهایش (الگوهای عملی) را از درون نسل قبلی انتخاب نکند، دنبال الگوهای دیگر می‌رود. در این صورت تفاهم نسلی قطع می‌شود و ممکن است بسیاری از مسائل عوض شود.

۵. اصطلاحات روزمره؛ اگر اصطلاحات روزمره‌ای که یک نسل به کار می‌برد با اصطلاحات نسل دیگر متفاوت باشد تفاهم بین دونسل با مشکل مواجه می‌شود.

۶. دگردیسی در ظواهر، پوشش‌ها، آرایش و نوع سخن گفتن.

۷. انتظارات؛ که تحصیل، نوع شغل، دوست‌یابی، ازدواج و روابط خانوادگی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.^۶

۸. کاهش ارتباط کلامی؛ ارتباطی که متکی بر تفاهم و صمیمیت باشد، دنیای درونی دو نسل را به یکدیگر پیوند می‌دهد. اما اگر ارتباط کلامی میان نسل بالغ و نسل جوان کم باشد و این امر به طور مستمر و مداوم عمیق‌تر و حادتر شود، تا حد زیادی بیانگر جدایی دوستان از یکدیگر است.

۹. اختلال در فرایند همانند سازی؛ وقتی که فرزندان برای همانند سازی، فرد دیگری را جایگزین شخصیت پدر یا مادر می‌کنند و انتباطق رفتاری را با او انجام می‌دهند. نشانه بروز شکاف نسلی میان والدین و فرزندان است.

۱۰. کاهش فصل مشترک عاطفی؛ وجود فصل مشترک‌های عاطفی، عامل پیوند نسل‌هاست. کاهش و فقدان آنها هم موجب گستالت نسل‌ها می‌شود.

۱۱. عدم تعهد به فرهنگ خودی، به گونه‌ای که جوانان به گرایش‌های فرهنگی نسل بالغ با دیده تردید و بی‌اعتمادی می‌نگرند و همین زمینه را مجوزی برای فاصله گرفتن از آنها می‌دانند.
۱۲. نابرداری نسل‌ها به معنای عدم تحمل یک نسل نسبت به نسل دیگر است؛ به خصوص وقتی که این وضعیت عمومیت پیدا کند.
۱۳. عدم حضور نسل جوان در مشارکت‌های اجتماعی.^۷

عوامل مؤثر در گستالت نسل‌ها

عوامل مؤثر در انقطاع نسل‌ها را می‌توان از منظر داخلی یا خارجی مورد مذاقه قرار داد یا می‌توان این عوامل را بر حسب موضوعات و رشته‌های علمی به عوامل سیاسی، اقتصادی اجتماعی، فرهنگی و حقوقی تقسیم کرد و یا بر حسب نقشی که در انقطاع نسل‌ها دارند به دو دسته اصلی و فرعی تقسیم نمود. در اینجا به طور کلی به مهم‌ترین عواملی که به گستالت پیشتر دامن می‌زنند و خطر گستالت نسلی را بیشتر می‌کند اشاره می‌کنیم:

۱. ضعف توانمندی فرهنگی

اصلی‌ترین عامل در تقویت و استحکام مدیریت فرهنگی هر کشوری مبتنی بر چهار مؤلفه است. رکن اول توانمندی فرهنگی -نرم‌افزاری است که می‌توان آن را در دو حوزه مشخص تعریف کرد. یکی حوزه دانش چرایی است. نقش این حوزه، توانمندی در تصوری‌سازی است که می‌تواند به چرایی‌ها پاسخ بدهد و به آن دانش فنی می‌گویند. حوزه دیگر، دانش چگونگی است. در این حوزه قوانین، مقررات و آیین‌نامه‌ها نیز دیده می‌شوند.

رکن دوم، سخت‌افزارهای فرهنگی است، یعنی ابزارهایی که در توسعه فرهنگی نقش دارند مانند وسائل آموزشی، رسانه‌های گروهی و تمام امکانات مادی که برای توسعه فرهنگی به کار گرفته می‌شود. رکن سوم، نیروی انسانی است، یعنی مهارت‌هایی که در نیروی انسانی فرهنگی تعییه شده است تا بتواند به آن چرایی‌ها، چگونگی‌ها و ابزارها پاسخ عینی بدهد. مدیریت فرهنگی رکن چهارم محسوب می‌شود. اگر این چهار رکن به طور موزون و متناسب با هم تلفیق شوند جامعه و نظام دارای توانمندی فرهنگی خواهد شد و خواهد توانست مفاهیم و هدفهای فرهنگی را به فرهنگ تبدیل کند. اما در صورتی که مدیران فرهنگی نتوانند الگوی ارزشی و چگونگی دستیابی به آن را تبیین کنند و میان ارزش‌هایی که حاکمیت تبلیغ می‌کند با

هنجرهایی که نسل جدید به دنبال آن هستند تفاوت وجود داشته باشد می‌توان نشانه‌های شکاف نسلی را مشاهده نمود.^۸

۲. از خود بیگانگی

روند پر شتاب و فرازینه زندگی معاصر، به گونه‌ای توجه انسان را جذب کرده است که فرصتی باقی نمی‌ماند تا او به خود پیردازد. بنابراین به مرور زمان از خود بیگانه‌تر و دورتر می‌شود و احساس تنهایی نیز جایگزین احساس بالندگی می‌شود. این وضعیت درخصوص نسل‌های بالغ و جوان صادق است با این تفاوت که نسل جوان بیش از نسل بالغ از خود بیگانگی را تجربه می‌کند و از آن رنج می‌برد.^۹

۳. گستالت عاطفی، زمینه گستالت فکری

از پیامدهای عصر جدید، تأکید بیش از حد بر «فردیت» انسان است، به گونه‌ای که به تدریج به پدیده «خودشیفتگی» آدمی منجر می‌شود. به اعتقاد اریک فروم «انسان خودشیفتنه» از مظاهر عصر جدید است،^{۱۰} انسانی که پیوسته منتظر است تا دیگران محبت و عشق خویش را تارش کنند، ولی چنین وظیفه‌ای را برای خود در قبال دیگران قائل نیست. به طور یک جانبه متضدد دریافت عواطف دیگران باقی می‌ماند، ولی خودگامی بیش نمی‌نهد تا محبت و عواطفش را تار دیگران کند. نتیجه منطقی چنین وضعیتی گستالت عاطفی نسل‌ها از یکدیگر است، نسل‌هایی که انگیزه‌کمتری برای نثار عاطفی به یکدیگر می‌یابند، زیرا خودشیفتگی و محدودیت‌های ناشی از آن مجالی برای این امر باقی نمی‌گذارد.

۴. اشتغال روزافزون والدین

والدین بیش از گذشته در خارج از منزل سرگرم کار و تلاش‌اند و برخی از آنان دو یا حتی سه شغل را برای پاسخگویی به زندگی و نیازهایش بر می‌گزینند و بیش از همیشه خسته و آشته‌اند،^{۱۱} بخشی از مادران و زنان نیز برای تأمین بخشی از نیازهای خانواده به بازار کار روی آورده و از خانه و مسئولیت‌های مربوط به آن دور و غافل شده‌اند.^{۱۲} در نتیجه، والدین از ظرفیت روحی و روانی کافی برای رو به رو شدن با فرزندانشان و حل مسائل آنان برخوردار نیستند و فقر ارتباطی^{۱۳} آنان و نسل‌شان را تهدید می‌کند به گونه‌ای که به مرور زمان شکاف موجود میان والدین و فرزندان به عنوان دو نسل، عمیق‌تر و جدی‌تر می‌شود. از سوی دیگر، مصرفی شدن زندگی و بالا رفتن تپ مصرف و تجمل گرایی موجب بالا رفتن هزینه‌های زندگی

و درخواست هر چه بیشتر فرزندان از والدین در این زمینه‌ها شده است نتیجه آنکه نوجوانان و جوانان به اقتضای سن و شرایط زندگی خویش تقاضاهای جدیدی مطرح می‌کنند و در مقابل، والدین به دلیل ناتوانی در تأمین این خواسته‌ها احساس نوعی سرگردانی و دشواری می‌کنند. نتیجه منطقی چنین رویدادی، فاصله گرفتن دو نسل از یکدیگر است، روندی که احتمالاً به جدایی کامل نیز منجر خواهد شد.

۵. فناوری پیشرفته ارتباطات

از دستاوردهای عصر ارتباطات، ظهور رایانه‌های عظیم و پدیده‌هایی همچون اینترنت و ماهواره است. ماهیت این پدیده برای نسل جوان جذاب و فوق العاده است، در حالی که نسل بالغ را چندان برنمی‌انگیرد، زیرا آنان بیش از مجدوب شدن، احساس نگرانی می‌کنند. نگرانی از پیامدهای نامطلوب، زیان‌بار و ضدفرهنگی این پدیده‌ها، نگرانی بی موردی نیست، چون فرجام کار، جذب شدن نسل جوان و ارتباط برقرار کردن با این عوامل است. مسائلی چون تهیه، خرید، به کارگیری و نحوه استفاده از این پدیده‌ها نیز موجب بروز مشکلاتی در ارتباط عاطفی روحی و فکری دو نسل در محیط خانواده می‌شود و در مواردی نیز منجر به برخوردها و اصطکاک‌های ناخواسته‌ای میان آنها می‌شود. این امر موجب می‌شود که نسل جوان جذب فن آوری پیشرفته ارتباطات می‌شود و نسل بالغ از آن فاصله می‌گیرد، به مرور زمان منجر به جدایی نسل‌ها از یکدیگر خواهد شد.^{۱۴}

۶. بلوغ دشوار و نوجوانی پررنج

صاحب‌نظران علم روان‌شناسی و تربیتی، بلوغ را مرحله دشوار زندگی و نوجوانی را دوره انتقال به سال‌های جوانی می‌دانند.^{۱۵} فهم و درک شرایط بلوغ هم برای خود فرد و هم برای اطرافیان مشکل است و ادامه آن در سال‌های نوجوانی، همچنان بر این دشواری می‌افزاید. از پیچیدگی‌های موضوع یکی این است که بعضی از رفتارهای نوجوان را بزرگ‌ترها به درستی و دقیق تفسیر نمی‌کنند و غالباً زمینه زدن برچسب‌های منفی به وی را فراهم می‌کنند. تداوم چنین بینشی نسبت به نوجوان، به تدریج وی را دلسوز می‌کند و از اعتماد به نفس او می‌کاهد از این رو، به اطرافیان و افراد بالغی که منشأ تصویری منفی از وی هستند، بی‌اعتماد می‌شود و از آنان فاصله می‌گیرد و به کسانی که به تمجید وی می‌پردازنند، یعنی همسالان و دوستان می‌پیوندد.^{۱۶}

۷. فقر فرهنگی

یکی از مهم‌ترین عناصری که در موجودیت هر جامعه دخالت اساسی دارد، فرهنگ آن جامعه است. فرهنگ، فصل ممیز و معرف گوهر آدمی است که به زندگی انسان غنا می‌بخشد. فرهنگ آینه تمام نمای زندگی اجتماعی انسان است که جوهر وجودی انسان در آن رخ می‌نماید. «ادوارد تایلور» مردم شناس انگلیسی در سال ۱۸۷۱ میلادی در کتاب «فرهنگ ابتدایی» تعریف از فرهنگ را اینگونه ارائه می‌دهد:

فرهنگ عبارت است از مجموعه پیچیده‌ای که در برگیرنده دانستنیها اعتقادات، هنرها، اخلاقیات، قوانین، عادات، آداب و رسوم و هر گونه توانایی دیگری است که انسان به عنوان عضوی از جامعه به دست می‌آورد.^{۱۷}

بر مبنای چنین تعریفی، فرهنگ پدیده‌ای مستأثر از تلاش‌های جسمی مردم در حوزه اندیشه‌ها و باورهایست و فصل مشترک میان جامعه و مردم محسوب می‌شود. بنابراین از یک منظر می‌توان گفت که فرهنگ عاملی است که دو یا چند نسل را به یکدیگر پیوند می‌دهد و در صورتی که جامعه دچار انقطاع فرهنگی شود، به طور طبیعی دچار انقطاع نسل‌های نیز خواهد شد زیرا عامل وحدت بخش که همان فرهنگ ملی و خودی است، حضوری با معنا در میان آنها ندارد و انسان بریده از فرهنگ و تاریخ خویش انسان یتیم است. چنین انسانی البته و خواه ناخواه شکاری است برای همه و صیدی است برای هر صیاد.^{۱۸}

۸. فقدان هویت اجتماعی

با توجه به اینکه بخش مهمی از هویت شخصی افراد در اجتماع شکل می‌گیرد، طبیعی است که بخش بزرگتر و مهم‌تر هویت اجتماعی آنها نیز در اجتماع شکل بگیرد و معنا پیدا کند. این سخن که می‌گوید «شعور افراد، وجود آنان را تعیین نمی‌کند، بلکه وجود اجتماعی آنان شعورشان را تعیین می‌کند»^{۱۹} اهمیت هویت اجتماعی را نشان می‌دهد. بدیهی است که هویت اجتماعی در خلاصه شکل نمی‌گیرد بلکه از تعلق فرد به جامعه ناشی می‌شود. بر این اساس، هویت اجتماعی هر فرد بر اساس جایگاه فرد در اجتماع تعریف می‌شود. لذا هر گونه عاملی که موجب تضعیف و کمرنگ شدن هویت اجتماعی یک نسل شود، متقابلاً بر پیوند آن با جامعه اثر می‌گذارد و با سست شدن پیوندهای یاد شده، جدایی نسل‌ها از یکدیگر به مرور زمان محقق خواهد شد.

۹. نفوذ فرهنگ بیگانه

با ورود فرهنگ بیگانه به یک جامعه، نوعی استحاله فرهنگی (cultural transmutation)^{۲۰} در برخی از آحاد جامعه و نیز برخی روشنفکران به وجود می‌آید. در این فرایند، نوجوانان و جوانان بیش از دیگران در معرض هجوم فرهنگی قرار می‌گیرند و باگرایش و تعلق به فرهنگ بیگانه، به طور تدریجی خود را در مقابل نسل بالغی درمی‌یابند که به فرهنگ سنتی و اصیل خویش تکیه دارند، به گونه‌ای که هر نسل ناگزیر می‌شود برای دفاع از موجودیتش با سرسرخی از فرهنگ خود دفاع کند. چنین موضع‌گیری‌هایی در موقعیتی به جدایی نسل‌ها و در مواردی دیگر به تضاد و تقابل نسل‌ها منجر می‌شود. ویروس فرهنگ بیگانه وقتی به بدن جامعه‌ای وارد شد بیرون راندن آن دشوار است و چنانچه کشوری عناصری از فرهنگ بیگانه را که دقیقاً با فرهنگ بومی آن جامعه در تضاد است وارد جامعه خود کند زمینه‌های گستالت نسلی را در خود فراهم ساخته است.

۱۰. ناتوانی از همدلی با نسل آینده

همزیستی دو یا چند نسل در پرتو بصیرت و رویکردی (Approach) حاصل می‌شود که از «حال» به «آینده» معطوف باشد و توانایی نگاه به آینده و اندیشه آینده نگر را دارا باشد. در صورت فقدان چنین بینشی، حوزه مسائل مورد علاقه هر نسل بسیار محدود و تنگ نظرانه خواهد بود. در حیطه بسته چنین اندیشه‌ای، جایی برای پرداختن به دیگران و مسائل مورد علاقه آنان باقی نمی‌ماند، زمانی همپل (Hempel) در بحث «فلسفه تاریخ» اظهار نمود که: برای درک صحیح تاریخ باید با آن همدلی نموده و راهکار مربوط را این می‌دانست که آدمی خود را آن‌چنان در متن حوادث و رویدادهای گذشته قرار دهد تا همان گونه مسائل گذشته را درک و تحلیل نماید که گذشتگان، درک می‌کردن.^{۲۱}

اکنون بیش از همدلی با تاریخ گذشته، نیازمند همدلی با آینده، و به ویژه نسلهای آتی هستیم. به ویژه جوانان، باید بتوانند افق دید خود را گسترش دهند و فراتر از زمان حال، آینده را ملاحظه نمایید و نیازهای آینده را نیز همچون نیازهای فعلی، مهم، قابل اهمیت و در خور توجه ببینند.

۱۱. فقدان الزام معنوی

به نظر می‌رسد که عوامل تغییر - که از مختصات زندگی معاصر است - در میان نوجوانان و جوانان رو به گسترش است، اما هسته مرکزی به معنای ارزش‌های درونی وجود انسانها به دلیل

دگرگونی‌های سریع و ناتوانی انسان در تحلیل و ارزیابی رخدادهای جهان صنعتی امروز چندان رشدی نکرده است. این عامل به مرور زمان فاصله میان نسل جوان و ارزش‌ها را بیشتر می‌کند و بدین ترتیب فاصله میان نسل جوان و حامیان ارزش‌ها (نسل بالغ) نیز عمیق‌تر و جدی‌تر

می‌شود. یکی از کارشناسان سازمان یونسکو در این باره می‌گوید:

میان نیروهای تغییر در دنیای خارج و هستهٔ مرکزی وجود انسان، تباين رو به گسترش وجود دارد. این دو ممکن است که روزی متقابلاً به انعدام یکدیگر روی آورند. مگر آنکه جهان ارزش‌ها بر جهان مادی تفوق یابد.^{۲۲}

۱۲. تحولات جمعیتی

تحولات جمعیتی از عوامل مؤثر و زمینه ساز گستالت نسلی به شمار می‌رود. در حال حاضر با سه روند جمعیتی و تحول جمعیتی در کشور مواجه‌ایم: روند اول، افزایش نسبی جمعیت به خصوص در دهه ۶۰ میلادی است. متوسط رشد جمعیت در کشور به طور نسبی بالاست و تعداد جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله در این افزایش قابل توجه است. روند دوم، افزایش شهرنشینی به رغم کاهش میزان مهاجرت است. روند سوم، ظهور پدیده‌ای به نام اقتصاد سیاسی نسل جدید که ترکیب جمعیتی آن در کشور بیش از پنجاه درصد است بدیهی است که رشد طبیعی و تدریجی جمعیت لازمه تداوم نسل بشر است و کشورهای با جمعیت بسیار کم فاقد یکی از مؤلفه‌های قدرت‌اند.^{۲۳} اما در صورتی که این رشد غیرطبیعی سریع و بالا باشد می‌تواند انتقطاع نسل‌ها را به دنبال داشته باشد.

ایران نیز کشور جوانی است که ظرف دو دهه پس از پیروزی انقلاب اسلامی جمعیتش تقریباً دو برابر شده و نسبت شهرنشینی هم افزایش یافته است. بر اساس معیارهای جمعیتی، جامعه ایران جامعه‌ای شهری شده و درصد شهرهای دارای بیش از یک میلیون نفر جمعیت، رشد قابل ملاحظه‌ای داشته است. از سوی دیگر توسعهٔ ارتباطات، آگاهی‌های اجتماعی و سیاسی را افزایش داده و در مجموع این دگرگونی‌ها دگرگونی‌های نگرشی و ارزشی احتمالی می‌تواند علائم هشدار دهنده‌ای تلقی شوند. بنابراین اگر ساختارها و گردانندگان نسل قدیم جامعه نتوانند به خواسته‌های نسل جدید پاسخ مناسب دهند، قطعاً زمینهٔ شکاف نسلی فراهم خواهد گشت.

۱۳. فرآیند گذار از سنت

به مجموعه‌ای از بیش فرض‌های اساسی، مفاهیم و گزاره‌ها در زمینه موضوعی خاص پارادایم می‌گویند. به عبارت دیگر پارادایم به معنی سرمشق، الگو، شالوده فکری، نمونه الگویی و نظامی از قواعد و شکل‌ها و روش‌های علمی است که مورد تقلید جامعه علمی قرار می‌گیرد.^{۲۴}

شکاف پارادایمی به معنی شکاف الگویی نیز بیانگر عدم انسجام فکری بین نسل قدیم و جدید است به نحوی که شیوه‌های فکری، معرفتی، اجتماعی، دینی و اقتصادی میان دو نسل را به هم می‌زنند و میان باورها، ارزش‌ها و چهره معرفتی دو نسل فاصله ایجاد می‌کنند. به عبارت دیگر زمانی که بر اثر تغییرات تکنولوژیکی، میان الگوهای فکری و معرفتی دو نسل از نظر ارزشی تعارض ایجاد گردد، زمینه برای شکاف پارادایمی به وجود می‌آید.

شکاف پارادایمی که امروز بشر با آن مواجه است، عمدتاً محصول مدرنیته است. مدرنیته پروژه‌ای جهانی است که فقط در اروپا اتفاق نیفتاده است بلکه تغییرات پارادایمی در بستر مدرنیته تحولات شگرفی در سراسر دنیا داشته است. لذا اگر این فرضیه قابل قبول باشد که نسل قدیم سنتی‌تر است ولی نسل جدید آمادگی زیادی برای گذار از سنت دارد، باید گفت که بیشتر جمعیت جامعه ما که نسل جدید است در مرحله گذار به سر می‌برد. بر این اساس انتقطاع و شکاف و حتی تعارض نسل‌ها در جوامع در حال گذار امری قابل پیش‌بینی و تحقق است. بنابراین هر جا که سنت و نهادهای سنتی سخت‌گیرتر، متعصب‌تر عمیق‌تر و ریشه دارتر باشد تعارض و انتقطاع نسل‌ها می‌تواند خود را بیشتر نشان دهد.^{۲۵}

دیدگاه‌های موجود در زمینه وجود گسست نسلی

در خصوص موضوع گستالت یا پیوستگی نسلی نظریات متعددی ارائه شده است. برخی از نظریات بر این نکته تأکید دارند که فاصله بسیار زیادی بین نسل‌ها در جامعه مدرن وجود دارد که ممکن است به تحول انقلابی منجر شود. در این دسته، از اندیشمندانی مانند مارگارت مید، کارل مانهایم و رونالد اینگلهارت می‌توان نام برد. کارل مانهایم معتقد است:

در درون یک نسل خردگردها (یا واحدهای نسلی) می‌تواند شکل بگیرند. این خردگردها از یکدیگر متفاوت اند و حتی ممکن است که نسبت به هم حالت خصوصت‌آمیز داشته باشند.^{۲۶}

بنابراین نگرش‌های متضادی بر واقعیت درون یک نسل وجود دارد. بخشی از این تضادها

به سایر ویژگی‌های اجتماعی مانند جنس، قومیت و طبقه اجتماعی افراد باز می‌گردد. اینگلها رت در نظریه خویش تحت عنوان «دگرگونی ارزش‌ها» به بحث شکاف نسل‌ها توجه کرده است و گستاخ نسلی را واقعیتی انکارناپذیر می‌داند. وی با آزمون دو فرضیه اصلی خود (اجتماعی شدن و کمیابی) در سطح کشورهای پیشرفته صنعتی در یک دوره زمانی، به این نتیجه رسید که پس از یک دوره افزایش سریع امنیت جانی و اقتصادی می‌توان انتظار داشت که بین اولویت‌های ارزشی گروه‌های بزرگ‌تر با جوان‌تر تفاوت‌های محسوسی مشاهده شود. این اولویت‌های ارزشی باید تحت تأثیر تجربه‌های مختلفی باشند که در گذر سال‌ها شکل گرفته‌اند.^{۲۷}

از جمله متفکرانی که با دیدگاه خرد به بررسی روابط بین نسلی پرداخته‌اند می‌توان از «فید» و «سگان» نام برد. سگان معتقد است که اختلاف عقیده و کنش‌ها در روابط دونسل، معمولاً بر سر وسیله و نه هدف بروز می‌کند. این امر بازتاب سیر تحولات تاریخی و نه نشانه بروز اختلال در درون خانواده یا تعارض شدید بین گروه‌های است. در بسیاری از شرایط معاصر رویارویی بین جوانان و افراد مسن در عمل حاکی از تعارض بین افرادی با مواضع گوناگون طبقاتی است.^{۲۸} برعکس معتقد‌ند که گستاخ نسلی در ایران با پایان یافتن جنگ تحملی و دگرگونی نظام ارزشی، جامعه‌ما در دو جهت به هم مرتبط به پیش رفت. از یک طرف، ارزش‌های مادی و نابرابری گسترش یافت و از طرف دیگر و همسو با آن، ارزش‌های مذهبی تضعیف شد.^{۲۹}

یافته‌های تحقیقات در ایران که به بررسی مقایسه نظام ارزش‌های پدران و پسران و عوامل مؤثر بر آن در شهر تهران و همچنین شکاف نسل‌ها پیش و پس از انقلاب می‌بردازد،^{۳۰} نشان می‌دهد که شکاف نسلی میان مادران و دختران وجود ندارد و تنها تفاوت‌هایی جزئی مشاهده می‌شود که قابل توجه و معنا دار نیست. در واقع تفاوت ارزشی دونسل نسبت به قبل از انقلاب اسلامی کاسته شده است و نوعی همسویی و همگرایی، بیشتر از شکاف و فاصله در نگرش‌های دونسل مشاهده می‌شود.^{۳۱} بنابراین فرضیه رفع پور مبنی بر دگرگونی نظام ارزشی که با تضعیف ارزش‌های مذهبی آغاز می‌شود و همزمان و به موازات آن ارزش‌های مادی تقویت می‌شود، در جمیعت نمونه تحقیق تأیید نشده است. اما بعضی دیگر از این نظریات چنین ادعا دارند که شکاف نسل‌ها وهم و خیالی پیش نیست و معتقد‌ند:

اساساً شکافی میان نسل‌ها وجود ندارد. آنچه هست اختلافات ناچیزی یا در مواردی نادر، قابل توجه است که به طور طبیعی در تمامی جوامع و از جمله کشور ما وجود دارد.^{۳۲}

دیدگاه سومی نیز وجود دارد که نقطه وسط دو دیدگاه قبلی محسوب می‌شود و معتقد به پیوستگی و تفاضل گزینشی نسل‌ها است. بر اساس این دیدگاه، ارزش‌های مورد قبول یکسان می‌توانند خود را در قالب الگوهای رفتاری مختلفی نشان دهد.^{۳۳}

- جایگاه سپاه پاسداران در نظریه‌گستالت یا پیوستگی نسلی

بحث اصلی بر سر این است که آیا اولویت‌های ارزشی دو نسل در سپاه بیش از حد معمول متفاوت شده و از هم فاصله گرفته است یا اینکه بین نسل قدیم و نسل جدید هنوز هم پیوستگی وجود دارد؟ در این باره سه رویکردی که در طول تاریخ به بررسی روابط بین نسلی پرداخته بیان نمودیم و اکثربت نظریه پردازان معتقد به پیوستگی و تفاضل گزینش نسل‌ها هستند و بر این نکته تأکید دارند که در ابعاد مهم زندگی مانند ارزش‌ها پیوستگی میان نسل‌ها وجود دارد، ولی در ابعاد با اهمیت کمتر مانند عقاید سیاسی عدم پیوستگی و اختلاف وجود دارد. اگر نتایج تحقیقات علمی انجام شده در زمینه گستالت نسلی و سخنان مقام معظم رهبری و فرماندهان سپاه در زمینه خطر دنیا گرایی^{۳۴} و تهاجم یا شیوخون فرهنگی را دنبال کنیم به این نتیجه می‌رسیم که آنان از وضعیت سپاه در دوران گذار و انتقال نگران بوده‌اند و از تحت تأثیر قرار گرفتن نسل جوان از ارزش‌های غربی احساس خطر نموده‌اند.^{۳۵} در پاسخ به این سؤال که آیا امکان گستلت نسلی در سپاه وجود دارد، باید گفت در صورتی که مسئلان و فرماندهان سپاه از تأمین معیشت نیروها، گسترش و تهاجم فرهنگ غرب به کشور، همدلی و گفتمان بین نسلی و به طور کلی از فرامین مقام معظم رهبری به سپاه غافل شوند، خطر گستلت بین نسلی سپاه را تهدید خواهد نمود و تعارضات نسلی را دامن خواهد زد، لکن اقطاع فرهنگی و اجتماعی به معنای بریدگی کامل ارزشی میان دو نسل در سپاه امکان ندارد.

- راهکارهای پیشگیری از گستلت بین نسلی در سپاه

در بحث راهکارها، راه حل‌های جدید و اساسی برای پیشگیری از گستلت بین نسلی در سپاه وجود دارد که عبارتند از:

۱. همدلی، اعتماد و تقویت هم زبانی جهت گفتمان لازم

۲. مشارکت عملی نسل قدیم با جدید در تعیین سرنوشت و در تدبیر امور سازمان

۳. انعطاف پذیری و برخورداری از روحیه اصلاح گری در مواجهه با نسل جدید و مطالبات آنها که فراتر از ظرفیت ساختارهای موجود است.
۴. صداقت در رفتار و گفتار نسل قدیم عامل مهمی در همگرایی و وفاق نسل جدید است. صداقت در رفتار و گفتار نسل با تجربه در سپاه باعث احساس «ما» در جمع نسل جدید می‌شود و در این صورت اعتماد دو نسل به همدیگر افزایش می‌یابد.
۵. مسئولان و فرماندهان فرهنگی سپاه بایستی اهتمام بیشتری در تقویت هویت فرهنگی نسل جدید نمایند، چراکه احساس بی‌هویتی و سوء فهم در هویت خود فرد را در خلاصه سرگردان می‌کند.
۶. پرهیز از رفتار ناپسند و غیر معقول از سوی نسل قدیم، زیرا چنین رفتاری نه تنها شیوه مناسبی برای تربیت نسل جدید در سپاه نیست، بلکه مانع جدی در پیوند خوردن نسلها مطرح است و به صورت مستقیم و غیرمستقیم روند شکاف بین نسلی را تسريع می‌کند.
۷. تجدیدنظر در مدیریت‌ها و برنامه‌ریزی‌ها و دخالت دادن نسل جدید در پست‌های مدیریتی با رعایت ضوابط.
۸. در برخورد با نسل جدید، تحول معنایی و تحولات فرهنگ جهانی را مدنظر داشته باشیم.
۹. اطلاع رسانی صحیح به جوانان بعد از جنگ.
۱۰. تشکیل شورای تخصصی جهت تدوین خط مشی‌ها و حل مشکلات نسل جدید در سپاه.
۱۱. نسل قدیم باید در برخورد با نسل جدید از سطحی نگری و توهمندی و عدم درک جریان آزاد اطلاعات پرهیزد.
۱۲. در برخورد با نسل جوان باید آموزه‌های دینی چون، فرزندان خود رانه برای امروز بلکه برای بیست سال آینده تربیت کنید، توجه داشته باشیم.
۱۳. ساماندهی مشکلات معیشتی نسل جدید در سپاه. با توجه به راهکارهایی که تا اینجا داشته‌ایم می‌توان نتیجه گرفت که برخوردهای تربیتی، فرهنگی و دینی مسئولان سپاه با نسل جدید در مجموع کارنامه موفقی را از خود به منصة ظهور نگذارده است. بالطبع بسامان کردن روابط بین نسلی در سپاه اولانیازمند برنامه‌هایی بلندمدت و ثانیانیازمند به عزمی جدی در سطح مسئولان نظام است.

- رسالت مریبان در مسئله گستاخی بین نسلی در سپاه

رسالت اصلی مریبان آموزشی در برخورد با مسئله گستاخی بین نسلی در سپاه عبارتند از:

۱. شناخت و آگاهی دقیق از موضوع گستاخی بین نسلی که تحقق این امر انجام تحقیقات عمیق و نظریه پردازیهای سیاسی - اجتماعی بر اساس معارف الهی در حوزه دانش و معرفت است.

- ۲- در حوزه سیاست عملی مریبان آموزشی برای پیشگیری بهتر از خطر گستاخی بین نسلی در سپاه باید در آموزش‌های خود به متریبان بر نگرش جهانی و جهان شمولی اسلام که بسیار ضروری و مورد نیاز است و ریشه در بحث کرامت انسانی و نگرش فرامذبه‌ی دارد تکیه شود.

نتیجه‌گیری

مطالعه نظام ارزشی و خطر گستاخی بین نسلی در سپاه و بررسی تفاوتها و تشابهات نسلی توجه مارابه نکات مهم زیر جلب می‌کند:

۱. فاصله نسلی عمدتاً پیامد ظهور ارزش‌ها و هنجرهای نوین بین نسل‌ها و گروه‌های سنی جوان جامعه با مظاهر جدید فرهنگی اعم از مادی و معنوی است.
۲. گستاخی نسلی خود می‌تواند از منابع مختلف ناشی گردد، اما این بدیده اغلب به دنبال ارتباط داشتن با فرهنگ‌های دیگر تحقق می‌یابد.
۳. ابتکارات و اختراقات در تغییر الگوهای هنجرهای نسل جوان تأثیر فراوان دارد و این جریان حتی فضای فکری، عاطفی جوانان را دگرگون می‌سازد.
۴. با ورود به قرن بیست و یکم و افزایش میزان سرعت تغییرات اجتماعی و به دنبال آن جریان جهانی شدن نظامهای مختلف اقتصادی، فرهنگی و... در آینده انتظار فاصله نسلی بیشتری را نیز باید داشت.

۵. اختلافات دو نسل قدیم و جدید در سپاه لزوماً بد نیست. وجود چنین اختلافاتی تا حدی طبیعی است و برای رشد و شکل‌گیری شخصیت دو نسل ضرورت دارد، تا آنان که محصول شرایط متفاوتی می‌باشند خود را آماده زندگی در شرایط متفاوتی بنمایند.

۶. همچنین باید دانست که اختلاف بین دو نسل لزوماً به معنای بریدن نسل جدید از نسل گذشته نیست. همیشه نسل جدید با نسل قدیم خود اختلاف داشته‌اند ولی این سبب انقطاع فرهنگ آن جامعه نبوده است. بنابراین ما باید بیشتر نگران این باشیم که از طریق رفتار نادرست

خود با نسل جدید در سپاه و بزرگ کردن اختلاف آنان با خود آنان را و ادار به گزین از ارزش‌های اساسی فرهنگی دینی خود کنیم.

۷. اگر راههای ارتباطی مناسب و کارآمد بین دو نسل قدیم و جدید در سپاه وجود داشته باشد باید نسل قدیم با نسل جدید صمیمانه مسائل خود را مطرح و باگفت و گوهای متین و مستدل زمینه گفتمان همدلی و هم زبانی را فراهم کنند. با وجود پذیرش مسئله از طرف هر نسل است که از طریق گفت و شنود و هم فکری فاصله بین نسلی در سپاه را می‌توان کاهش داد و پل‌های ارتباطی نیرومندی بر مبنای احترام متقابل و درک شرایط و نیازهای طرفین ایجاد کرد به گونه‌ای که هم همبستگی خانواده‌های سپاهی حفظ شود و هم رضایت همه اعضای دو نسل تأمین گردد.

پی‌نوشتها

۱. علی اکبر علیخانی، گستاخانی، گستاخانی، نسل‌ها، تهران، پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی جهاد دانشگاهی، ص ۵۴، ۱۳۸۲.
۲. تقی آزاد ارمکی و غلامرضا غفاری، جامعه‌شناسی نسلی، تهران، پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی جهاد دانشگاهی، ص ۲۰.
۳. همان، ص ۱۷.
۴. گستاخانی، نسل‌ها، ص ۱۰۰.
۵. همان، ص ۵۴.
۶. همان، ص ۷۸-۷۵.
۷. همان، ص ۱۱۲-۱۱۴.
۸. همان، ص ۲۲۸-۲۲۷.
۹. همان، ص ۱۱۵.
۱۰. اریک فروم، هنر عشق و رزیلان، ترجمه پوری سلطانی، (تهران، مروارید ۱۳۶۶)، ص ۱۴.
۱۱. ر. ک: علی باقی نصرآبادی، مدیر موفق، فصل آسیب‌شناسی روانی - اجتماعی مدیران پر مشغله، (قم، نشر لوح محفوظ، ۱۳۷۹)، ص ۱۰۳.
۱۲. ر. ک: «عوارض نابسامانی خانواده و تربیت فرزندان، مجله پیوند، ش ۱۸۳، دی ۱۳۷۳، ص ۳۲.
۱۳. ر. ک: «آیا در برقراری ارتباط با فرزندان موفق هستید؟»، مجله پیوند، ش ۱۸۴ بهمن ۱۳۷۳، ص ۴۲.
۱۴. علی اکبر علیخانی، همان، ص ۱۱۷.
۱۵. ر. ک: برنهارد شفرز، مبانی جامعه‌شناسی جوانان، ترجمه کرامت الله راسخ، تهران، نشر نی ۱۳۸۴، ص ۸۷.
۱۶. علی اکبر علیخانی، همان، ص ۱۱۷.
17. Horton paul B,chester L.Hunt. Sociology. Mc Graw - Hill, 1972 p. 52.
۱۸. علی باقی نصرآبادی، مبانی جامعه‌شناسی (قم، نشر یاقوت، ۱۳۸۲)، ص ۱۲۰.
۱۹. علی اکبر علیخانی، مبانی هویت و بحران هویت (تهران پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی جهاد دانشگاهی ۱۳۸۳)، ص ۱۵۱.

۲۰. ر. ک: نفوذ و استحاله، معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در قرارگاه ثار الله (تهران، ۱۳۷۸)، ص ۱۹.
۲۱. ر. ک: پوپر، کارل، فقر تاریخی گری، ترجمه احمد آرام، (تهران، انتشارات خوارزمی ۱۳۵۸)، ص ۱۵۱.
۲۲. جمعی از نویسندهان، آموزش و پژوهش برای آینده (مرکز تحقیقات آموزش سازمان پژوهشی و برنامه ریزی آموزشی)، ص ۲۶-۲۴.
۲۳. برای آگاهی بیشتر بحث رشد و توسعه جمعیت ر. ک: علی اصغر کاظمی، نقش قدرت در جامعه و روابط بین الملل، (تهران، نشر قومس ۱۳۶۹)، ص ۱۴۶.
۲۴. باقر ساروخانی، درآمدی بر دایره المعارف علوم اجتماعی، تهران، انتشارات کیهان، ۱۳۷۰، ص ۵۱۸.
۲۵. حمید نگارش، هویت دینی و انقطاع فرهنگی، (نمایندگی ولی فقیه در سپاه ۱۳۸۰)، ص ۱۶۲.
۲۶. علی اکبر علیخانی، پیشین، ص ۳۵۷.
۲۷. رونالد اینگلهارت، تحول فرهنگی در جامعه پیشرفته صنعتی، ترجمه مریم و تر (تهران انتشارات کویر ۱۳۷۳)، ص ۷۶.
۲۸. مارتین سگالین، جامعه‌شناسی تاریخی خانواده، ترجمه حمید الیاسی (تهران نشر مرکز ۱۳۷۰)، ص ۲۲۵.
۲۹. فرامرز رفیع‌پور، وسائل ارتباط جمعی و تغییر ارزش‌های اجتماعی (تهران ۱۳۷۸)، ص ۲۷.
۳۰. ر. ک: هادی جلیلی، شکاف نسل‌ها پیش و پس از انقلاب اسلامی (تهران، اداره کل دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی، معاونت پژوهشی وزارت ارشاد ۱۳۷۷)، و نیز کاره تیموری، بررسی مقایسه نظام ارزش‌های پدران و پسران و عوامل مؤثر بر آن در شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۷.
۳۱. همان، ص ۶۸-۶۳.
۳۲. هادی جلیلی، «شکاف نسل‌ها» فصلنامه فرهنگ عمومی، ش ۱۵-۱۴، بهار و تابستان ۱۳۷۸، ص ۷۱.
۳۳. محسن فردرو و دیگران، جامعه و فرهنگ، ج ۳ (تهران، انتشارات آرون، ۱۳۸۰)، ص ۱۱.
۳۴. ر. ک: نشریه رویدادها و تحلیل، ش ۱۱۳ فروردین ۱۳۷۵ بحث در پرتو کلام رهبری و پیامدهای سوء دنیاگرایی ص ۱۵-۱۳.
۳۵. ر. ک: نشریه رویدادها و تحلیل، ش ۱۴۱ بهمن ۱۳۷۷، سخنرانی فرماندهی محترم کل سپاه، ص ۵۱.

پortal جامع علوم انسانی